

Kajúca bohoslužba – 18.08.2022

Suspírium: „Veď Hospodin miluje právo, neopustí svojich zbožných, naveky ich zachová, ale potomstvo bezbožných bude vyhubené.“ (Žalm 37,28) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 259: 1. verš: „Nesúď ma podľa práva...”

Začiatková pieseň: 6. Žalm: „Ach, netrestaj ma, môj Pane...”

Pozdrav: „Ako bolo za dní Noacha, tak bude aj za dní Syna človeka. Jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noach vošiel do korábu. Vtedy prišla potopa a všetkých zahubila. Opýtali sa ho: „Kde, Pane?” On im povedal: „Kde bude telo, tam sa zhromaždia aj supy.“ (Lk 17,26-27.37) Amen.

Modlitba

Vyznávame pred Tebou, vznešený Bože náš, Otče dobrý v Ježišovi Kristovi, že tam, kde vládne hriech, je všetko skazené a prichádza potopa. Bieda nás ťahá dole, voda stúpa a všetko zničí. Celý svet sa búria len proti Tebe, Pane náš. Ak nás Ty sám nenavštíviš, Pane, sme stratení. Keby nebolo Teba, ľudský život by už dávno nemal žiadnu cenu. Ak Ty na nás nemyslíš, už sme dávno v záhube. Ak Ty nesmútiš nad našimi životmi, nikdy by sme nespoznali stav milosti. Preto dnes s kajúcnyim srdcom vyznávame, že potrebujeme Tvoju obnovu. Prosíme, vyveď nás z hĺbín výrov vody, a daruj nám život. Skúmaj stav nášho srdca – prosíme Ťa, čo nás osobne vedie na ceste viery, kedy a ako sa stávame malovernými a kedy natrvalo opúšťame cestu, na ktorú si nás povolal, aby sme niesli svoj kríž. Obráť sa k nám úplne osobne, nech náš život, naša služba, naše všetko nájde u Teba priazeň, lebo len Ty si hoden odpúšťať hriechy. Vo svojom Synovi, Pánovi Ježišovi Kristovi, v našom Pánovi, zažiar pred nami ako jasná hviezda, aby sme my, ktorí žijeme v dňoch Noachových, hľadeli na Syna človeka, Ktorý príde súdiť živých i mŕtvych. Nájdi nás v Ňom a skrze Neho, aby Jeho horúca láska prenikla do našich vlačných duší a povolal nás stavať archu, zachraňovať duše cez Tvoje Slovo a Tvojho Ducha. Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 7,17-8,22

„Na zemi nastala štyridsaťdňová potopa. Voda stúpala, zdvihla koráb a ten sa vzniesol zo zeme. Voda veľmi stúpala a zaplavovala všetko na povrchu zeme, no koráb sa vznášal na vode. Voda tak veľmi stúpala nad pevninou, že zatopila všetky vysoké vrchy pod šírym nebom. O pätnásť lakťov prevyšovala voda vrchy, ktoré pokryla. Zahynuli všetky tvory, ktoré sa pohybovali po zemi, vtáctvo, dobytok, divá zver, plazy, ktoré sa hýbali po zemi, i všetci ľudia. Z toho, čo bolo na suchej zemi, zahynulo všetko, čo malo v nozdrách dych života. Boh zahubil všetky bytosti, čo boli na povrchu zeme: ľudí, dobytok, plazy a nebeské

vtáctvo. Všetko bolo vyhubené zo zeme, ostal iba Noach a to, čo bolo s ním v korábe. Voda ovládala zem stopäťdesiat dní.

Boh si spomenul na Noacha, na všetku divú zver a všetok dobytok, ktorý bol s ním v korábe; Boh zoslal na zem vietor a voda opadávala. Zatvorili sa aj žriedla prahlbiny a nebeské uzávery; zastavil sa aj dážď z neba. Voda, čo pritekala a odtekala, strácala sa zo zeme a po stopäťdesiatich dňoch jej ubúdalo. V siedmom mesiaci, v sedemnásty deň tohto mesiaca, zastal koráb na pohorí Araratu. Voda ustupovala a opadávala až do desiateho mesiaca. V prvý deň desiateho mesiaca sa objavili končiare vrchov. Keď uplynulo štyridsať dní, Noach otvoril na korábe okno, ktoré urobil, a vypustil krkavca; ten odlietal a prilietal, kým voda na zemi nevyschla. Vypustil aj holubicu, aby zistil, či vody z povrchu zeme už ubudlo. No keď nenašla miesto, kde by jej noha spočinula, vrátila sa k nemu do korábu. Na celej zemi bola ešte voda. Vystrel ruku, chytil holubicu a vzal ju do korábu. Počkal ešte ďalších sedem dní a znova vypustil z korábu holubicu. Podvečer sa k nemu vrátila a v zobáku priniesla čerstvý olivový lístok. Noach spoznal, že voda zo zeme ustúpila. Čakal ešte ďalších sedem dní a vypustil holubicu, no tá sa k nemu už nevrátila. V šesťstoprvom roku, v prvom mesiaci, v prvý deň mesiaca, voda na zemi vyschla. Noach otvoril strechu korábu, pozrel sa von a videl, že povrch zeme je už suchý. V druhom mesiaci, v dvadsiaty siedmy deň mesiaca, zem bola suchá. Boh prehovoril k Noachovi: „Vyjdi z korábu so svojou ženou, so svojimi synmi a so svojimi nevestami. Vyveď všetky druhy živočíchov, ktoré sú s tebou: vtáctvo, dobytok a všetky plazy, čo sa hmýria na zemi, aby sa pohybovali po zemi, plodili sa a množili sa na zemi.“ Vyšiel teda Noach, s ním jeho synovia, jeho žena, jeho nevesty, všetky zvieratá, všetky plazy, všetky vtáky, všetko, čo sa hýbe na zemi, podľa svojich rodov, to všetko vyšlo z korábu. Potom Noach postavil oltár Hospodinovi, vzal zo všetkého čistého dobytku i z čistých vtákov a priniesol spaľované obety na oltár. Hospodin pocítil príjemnú vôňu a povedal si: „Už nikdy pre človeka neprekľajem zem, lebo zmýšľanie ľudského srdca je od mladosti náklonné na zlé. Preto už nikdy nevyhubím všetky živé bytosti, ako som to urobil. Kým bude trvať zem, sejba ani žatva, chlad ani horúčava, leto ani zima, deň ani noc neprestanú.“

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Štyridsaťdňová potopa. Ohromný zážitok ľudstva: dvojakoť vody. Voda ako pomoc a voda ako živel. Život a smrť. Boží súd je totálny. Nový svet vzniká cestou Božieho súdu a hľadá smerom k životu. Zo smrti do života. Takýto opis všedných dní ranných kresťanov podáva aj apoštol Peter: „*Veď aj Kristus trpel raz navždy za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu. Bol usmrtený v tele, ale oživený v Duchu. V ňom šiel kázať aj duchom vo*

väzení. Oni kedysi veriť nechceli, keď Božia zhovievavosť vyčkávala za dní Noacha, kým sa stavala koráb, v ktorom sa zachránili z vody iba niekoľkí, celkovo osem ľudí. To je predobraz krstu, ktorý teraz zachraňuje aj vás, nie však obmytím telesnej nečistoty, ale prosbou k Bohu o dobré svedomie na základe vzkriesenia Ježiša Krista, ktorý je po svojom odchode do neba po Božej pravici a podmanil si anjelov, vlády, mocnosti a sily.” (IPt 3,18-22)

Prejsť zo smrti do života. Symbol novozákonného krstu: „mŕtvi pre hriech, živí v Kristovi” (R 6,11), lebo Boh aj v čase svojho súdu je ochranca životov. Prechod zo smrti do života, lebo existuje Boží zvyšok, a to v arche. Čo Boh chce, to s vodou zabije, ale čo chce, to aj na vode podrží. Všetko závisí od nebeského Gubernátora. Kto ňa podrží nad vodou, milý brat a drahá sestra? Jedine On, ktorý sedí (viď. Mt 13,2) alebo spí (viď. Mt 8,24) spolu s tebou v člne? V cirkvi, v Pánovej vinici sedíme v člne záchrany. Náš koráb je chrám Boží. Ježiš je prítomný v spoločenstve, kde Jeho meno vzývajú, lebo len prostredníctvom Jeho činu spoznáš prechod zo smrti do života a budeš sa pýtať udivený: „Ktože je to, že víchor a more ho poslúchajú?” (Mt 8,27), lebo na palube s Ním zakúsiš správny smer: „čoskoro pristál pri brehu, ku ktorému sa plavili.” (Jn 6,21) Záchrana a spása je garantovaná Bohom Otcom skrze krv Ježiša Krista aj v najťažších situáciách, keď takto voláme: „Pane, zachráň nás, hynieme!” (Mt 8,25), lebo „Je dokonané!” (Jn 19,30) Ježiš vie skutočne, čo je obsahom slov: život a smrť. Smrť je totálna záhuba a celkové zatratenie. Život, večný život v Kristovi je na nezaplatenie ako o tom píše apoštol Pavol: *„Kde sa však rozmohol hriech, tam sa ešte väčšmi rozmohla milosť, aby tak, ako zavládol hriech v smrti, aj milosť vládla skrze spravodlivosť k večnému životu skrze Ježiša Krista, nášho Pána. (R 5,20b-21)*

Milí bratia a drahé sestry! Hriech človeka nikdy nie je neutrálny. Stredobodom archy Božej je Kristus a nie ja, nie moje hriechy. Ja a moje hriechy predstavujú iba neláskavú ľahostajnosť. Heslom obnovy je odvrátenie sa od hriechov a príklon ku

Kristovi, ktorý nás neopúšťa, ale zaslubuje: „*A hľa, ja som s Vami po všetky dni až do konca sveta.*“ (Mt 28,20) Po nás potopa, teda smrť, po Kristovi možnosť obrátenia sa a vyhliadka nového života: „*Preto takto hovorí Hospodin: „Ak sa obrátiš ku mne, navrátim Ťa k sebe, budeš stáť pred mnou, ak budeš oddeľovať vzácne od bezcenného, budeš akoby mojimi ústami. Oni nech sa obrátia k tebe, ale ty sa neobracaj k nim!”*“ (Jer 15,19) *Mimo alebo vo vnútri? Tých však, čo sú mimo, bude súdiť Boh. Odstráňte zlého spomedzi seba!* (IK 5,13) Našou úlohou je dnes vyznať svoje hriechy pred Pánom. Našou úlohou je otvoriť pred Ním naše srdcia. Našou úlohou je zahľadiť sa do osoby Ježiša Krista a vidieť i nájsť v ňom Oživovateľa a Spasiteľa našich duší.

Ved' Boh sa rozpomenul. Vlastných nezanedbáva. Na svojich si potrpí. To nie je len o tom, že v skutku nezabudol, ale o tom, že archa s Noachom je pre neho nová možnosť. Archa je pre Hospodina v tejto neľahkej situácii všetkým. Boh sa rozpomenul, lebo má zámer s Noachom. A koľkokrát len vo Svätom Písme sa Hospodin rozpomenie? „*Boh počul ich nárek a spomenul si na svoju zmluvu s Abrahámom, Izákom a Jákobom. Zhliadol na synov Izraela a vzal to na vedomie.*“ (IIMojž 2,24) Nespočetné množstvo Božej milosti je práve v tom, že Boh sa rozpomenie. Boh sa rozpomenul, lebo má zámer i s tebou, so mnou, s nami. To je obrovská milosť. Boh na nás nezabudol. On sa rozpomenul a aj dnes nás volá k tomu, aby sme na jeho rozpomenutie vedeli správne odpovedať. Boh sa rozpomenul a Noachovi najprv pomáhajú zvieratá. Boh sa rozpomenul a Noach má koho vypustiť. Najprv krkavec až na dva razy, potom holubica, a následne čerstvý olivový lístok. Tak ako Eliášovi, pri potoku Kerít, východne od Jordánu, krkavce mu prinášali ráno i večer chlieb a mäso...“ (IKr 17,5-6), tak i Noach zakúsi skrze Božej milosti ohromnú spoluprácu. Navzájom si pomáhajú zvieratá a človek, lebo Boh sa rozpomenul. A to čo raz zatvoril pred záhoubou, pred úplnou smrťou, človek otvára po Božom totálnom súde, lebo Pán sa rozpomenul. Boh sa rozpomenie a začína sa cesta nového života. Začína sa. Ako?

Obradom veleby a chvály Hospodina. Toto je skutočná odpoveď človeka na Božie rozpomenutie. V nedeľu, ak Pán Boh dá, naša chvála patrí Bohu. Chválime Ho za to, že Jeho milosť trvá naveky. Chválime Ho za to, že Jeho rozpomenutie je pre nás, za nás a namiesto nás. Chválime Ho, lebo nás zachránil. Chválime Ho, lebo nám odpustil naše viny. Chválime Ho, lebo nás vyslobodil z biedy a skazy tohto sveta. Chválime Ho pre život. Noachov oltár a Noachove spaľované obety sú symbolom toho, že človek si je vedomý záchrany. Štyridsaťdňová potopa, zánik a následne vznik a dar nového života nie je samozrejmosťou. Noachovo srdce je plné vďaky.

A Boh na príjemnú vôňu odpovedá jasne a zreteľne. Raj, do ktorého umiestnil človeka, sa už nevráti. Hriech prebýva v človeku, je infikovaný, náklonný a zlý, ale milosť Božia pookreje srdcia a daruje človeku novú možnosť. Boh sa vysloví: takto už nikdy viac. Boh sa rozhoduje ako milý a vášnivý otec pre svoje dieťa. Je si vedomý toho, čo prebýva v človeku, ale... Existuje budúcnosť. Človek má nádej. Takto už nikdy viac. A popritom človek nachádza aj nádejnú úlohu v slovách Hospodinových: *„Kým bude trvať zem, sejba ani žatva, chlad ani horúčava, leto ani zima, deň ani noc neprestanú.“* Zem a na nej sejba a žatva. Zem a na nej chlad a horúčava. Zem a na nej leto a zima. Zem a na nej deň i noc. Ako keby Boh, ktorý stvoril tento svet povedal: ideme ďalej. To, čo bolo platné od začiatku, platí i odteraz. Nemáš sa čoho obávať. Nebude to na večné časy, veď tam je časový údaj: *kým bude trvať zem*, ale *kým to bude*, dovedy Boží poriadok bude hmatateľný v živote človeka i celého ľudstva. Máme budúcnosť, a práve preto do konca sveta žime tak s nádejou ako Martin Luther, ktorý povedal: *„Keby som vedel, že zajtra bude koniec sveta, ešte dnes zasadím vo svojej záhrade jablň.“* Nádej každodenného života, že Boží poriadok je platný. Ten, kto stvoril nebo a zem, dovŕši svoju moc a milosť na zemi. Jeho „kým“ je pre nás povzbudením, ale i varovaním, aby sme v Jeho šľapajach kráčali zodpovedne, lebo On svoje dielo dokončí a nové nebo a nová zem budú symbolom toho, že On panuje

a kraľuje naveky, veď Hospodin zástupov je Prvý a Posledný, Začiatok i Koniec.
(Zjav 21) On zostáva verný. Veríš tomu? Amen.

Záverečná modlitba

„Len sa maj na pozore a poriadne sa chráň, aby si nezabudol na to, čo si na vlastné oči videl a aby to nevymizlo z tvojho srdca, kým žiješ!“ (VMojž 4,9)

„Rozpamätaj sa teda na to, čo si prijal a počul, zachovávaj to a rob pokánie! Ak však nebudeš bdieť, prídem ako zlodej a ani sa nenazdáš, v ktorú hodinu k tebe prídem.“ (Zjav 3,3)

„On im však povedal: „Čo ste takí ustrašení, vy maloverní?“ Potom vstal, pohrozil víchru a moru a zavládlo veľké ticho.“ (Mt 8,26)

„Kto je ako Hospodin, náš Boh, ktorý sídli vysoko a hľadá do hĺbín neba i zeme? On z prachu dvíha slabého, zo smetiska povyšuje biedneho, ...“ (Žalm 113,5-7)

„Vo viere Noach, Bohom poučený o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bázňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery.“ (Žid 11,7)

„Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým v dome.“ (Mt 5,15-16)

„On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži.“ (Fil 2,6-8)

Modlitba Pánova

Ofera: „Takto vraví Hospodin: Vari niet v Izraeli Boha...“ (IIKr 1,6c)

Požehnanie: „...ak sme neverní, on zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.“ (IITim 2,13) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 614: „Nemôžem ešte odpočívať nie...”